

ligger oplyst ved arbejdsformidlingskontorets senest aflagte regnskab, jfr. § 11, stk. 5. Der påregnes her ved opnået en retfærdigere fordeling end den, loven i dag kan føre til.

Bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 3, svarer til lovens § 2, stk. 11, 2. og 3. pkt.

Bestemmelserne i lovforslagets § 11, stk. 4 og 5, hvorefter kommunerne forskudsvis bærer arbejdsformidlingens udgifter, svarer til lovens § 2, stk. 10, 1. og 3. pkt., med de ændringer der følger af den i lovforslagets § 11, stk. 2, 2. pkt., foreslåede ændring af den endelige afholdelse af den kommunale andel. For Københavnsområdets vedkommende er der dog i stk. 5 yderligere stillet forslag om løbende refusion fra Københavns amtsråd og Frederiksberg kommune til Københavns kommune.

Det bemærkes, at bestemmelserne i forslaget § 11, stk. 2, 2. pkt., samt stk. 4 og 5, af praktiske grunde først foreslås iværksat med virkning for udgifterne i finansåret 1971-72, jfr. forslaget § 108.

Til §§ 12-19.

Disse bestemmelser omhandler de såkaldte mobilitetsfremmende ydelser og svarer til bestemmelserne i lovens § 3, stk. 4 og 5, samt §§ 3 A til 3 F.

Det bemærkes, at administrationen af disse bestemmelser i loven, der senest er ændret i forbindelse med lovrevisionen i 1968, jfr. lov nr. 248 af 13. juni 1968, i tiden siden denne lovs ikrafttræden den 1. april 1969 har frembudt visse vanskeligheder. Bestemmelserne er derfor gjort til genstand for forhandling i arbejdsnævnet, hvis arbejde endnu ikke er afsluttet. Da det ikke er fundet hensigtsmæssigt at lade lovforslagets fremsættelse bero på en afklaring af disse regler, er de hidtil gældende lovregler indarbejdet i forslaget, alene med sådanne ændringer, der følger som nødvendige konsekvenser af andre foreslåede ændringer.

Til §§ 20-22.

Bestemmelserne svarer til henholdsvis lovens § 3, stk. 1-3, § 4, stk. 4, og § 4, stk. 5. Der er alene stillet forslag om redaktionelle ændringer.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til lovens § 5, stk. 1. De øvrige bestemmelser i lovens § 5, nemlig stk. 2-6 må ses i sammenhæng med reglerne i lovens § 17, stk. 4-7. Disse regler er fundet at burde udgå af loven, idet de i en lang årrække ikke har været bragt i anvendelse og antages at kunne undværes.

Til § 24.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 1, stk. 2, i lov nr. 249 af 13. juni 1968 om privat arbejdsanvisning m.v.

Til § 25.

Bestemmelsen svarer til § 2 i privatarbejdsanvisningsloven.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 1, i privatarbejdsanvisningsloven.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i privatarbejdsanvisningsloven.

Det bemærkes, at bestemmelser for de såkaldte vikarbureauer vil blive givet i nær fremtid.

Til § 28.

Bestemmelsen svarer til § 4 i privatarbejdsanvisningsloven.

Til § 29.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 2, 2. pkt., i privatarbejdsanvisningsloven.

Til § 30.

I bestemmelsen foreslås en arbejdsløshedskasse defineret på stort set lignende måde som i gældende lovs § 6, stk. 1 og 3. Udtrykket „sikre hverandre gensidig hjælp i tilfælde af arbejdsløshed“ foreslås dog afløst af „sikre sig økonomisk bistand i tilfælde af ledighed“. Dette skyldes, at der med de nugældende regler om medlemsbidrag og statstilskud, hvis principper ikke foreslås ændret, ikke mere er tale om, at medlemmerne gensidigt sikrer hinanden hjælp; ordet hjælp leder endvidere nærmest tanken hen på en skønsmæssig udmålt understøttelse.

Til § 31.

Forslaget svarer til reglerne i gældende lovs § 7, stk. 1 og 2.

Efter gældende lov har en kasse, som opfylder anerkendelsesbetingelserne, krav på at få anerkendelse, medmindre der allerede findes en anerkendt kasse for faget. I dette tilfælde kan ministeren afslå at anerkende en ny kasse for dette fag, såfremt arbejdsnævnet indstiller, at afslag gives. Indstiller arbejdsnævnet derimod, at den nye kasse anerkendes, er ministeren bundet heraf.

I overensstemmelse med arbejdsløshedsforsikringsudvalgets forslag foreslås det i stk. 2, at det i alle tilfælde er ministeren, der træffer afgørelsen om, hvorvidt ny kasse for faget bør anerkendes.